

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 369. De Nothradi traditione mansorum in Adalingeresthorpe intra pagum Norththuringi, nec non de origine S. Ludgeri, fundatoris abbatiæ Werdinensis et monasterii Helmstadiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 368.

Tradidit marcuuardus II mansos et II mancipia pro filio suo godfrido
in gaderhus (o) et I iurnalem.

et gubernante
Corbeiam
Bouone II.

§. 369.

Tradidit nothradus II mansos et IIII mancipia in adalingereftborpe (p)
alterum pro patre suo fritherico et alterum pro patruo suo luithario.

§. 370.

(o) Gaderhus villa erat, Registro Sarachonis teste, in pago Logne. Intelligentus De villa
ergo videtur vicus Gunterjen, in principatu Gottingensi intra diocesin Adelipsen
hus in pago Logne

(p) Huius Notbradi eiusque traditionis haec tenus consulo mentionem nullam iniice- De villa
re volumus, ne omnia uno loco effunderemus, qua facerent ad confirmandam Adalin-
fentiam nostram de origine et Walbeccensium et Supplinburgicorum et An-
geres-
holtinorum comitum, iam alibi ex parte tractatam. Ut ergo primum de situ thorpe
villæ Adalingereftborpe mentem apriamus nostram necessum est. Sita illa erat, North-
Sarachone abbatे teste, in pago Norttburingi. Hunc in ducatu Magdeburgico et thuringi.
principatu Halberstadiensi extitisse, asseruimus supra. Putamus itaque, per vil-
lam Adalingereftborpe significari vicum Algersdorp, haud procul ab oppido Schö-
ningen intra pfecturam Scheningensem camque principatus Wolferbuttensis
situm. Concludimus autem ex hoc situ villæ, patrem ac patruum Notbradi ad pro-
genitores Comitum Sommerschenburgicorum eorumque consanguineorum sp̄ctas-
se: quia iidem domini, quos illorum agnatos nominare oportet, in eadem regione
bona sua hereditaria pasim possedere, vt iam supra §. 188. demonstrauimus. Cum
vero in tota genealogia, l. c. adducta, nullum dominum nomine Notbradum depre-
hendamus, posset quis in dubium vocare, Frithericum et Luitbarium eidem adnume-
randos esse familie. Familiae enim illustres nomina progenitorum suorum in gente
sua libentes conseruabant. Sed salua res erit, simulacra antiquissimas consideramus,
et Vitam B. Lutgeri, quam Alfridus composuit, euoluimus. Ea propter putamus,
Frithericum et Luitbarium ad gentem Sommerschenburgicam referendos esse, eo
quod eorum filius ac nepos appellatus est Notbradus. Villam Uffenleuam in eodem
Northhuringi pago, et non procul ab Adalingereftborpe villa reperiundam, ad du-
cem Ostfalorum Hessi sp̄ctasse, patescit et traditionibus nostris §. 104. Nullos re-
liquisse filios eundem ducem, eumque hereditate inter filias distributa monasterio
Fuldeni nomen dedisse, demonstrauimus supra testimonio scripitorum etatis
æqualis. Cum autem dux ille fuerit et potentissimus et locupletissimus do-
minus, probabile est, eundem ducem quoque tenuisse villam Adalingereftborpe.
Porro inter coheredes ducis Hessi erant Abbo, Riebertus comes, atque Otto comes,
a quibus §. 188. deduximus comites Supplinburgicos atque Anhaltinos. Otto-
nem vero fuisse comitem Fritherici et Luitbarii, statuimus. Quamuis au-
tem nullum exster documentum, e quo comprobari possit, dictum Frithericum
iam possedisse bona, in Adalingereftborpe sita; probabile tamen id nobis videtur.
Ea enim, quae Notbradus tradidit, procul dubio fuerunt bona hereditaria. Hæc
Notbradus a patre suo accepit. Hæc itaque Frithericus iam tenuit. Nonne ergo
magna cum veritas specie dicitur, Frithericum et Luitbarium fuisse filios cuius-
dam domini? domini, inquam, qui eodem in tractu bona hereditaria possedit,
quique inter coheredes ducis Ostfalorum Hessi refertur. Nonne ergo probabi-
lisssimum erit, Sommerschenburgicam atque Anhaltinam gentem per feminas de-
scendisse a celebratissimo Ostfalorum duce Asicone? Sed instas monendo, fami-
lias nostræ Saxonie illustres lubentissime nomina progenitorum suorum tam agna-
torum, quam cognatorum, inuicem conseruasse. Agedum expediamus breui
hanc tragulam. De agnatis familie Anhaltine illud iam supra adfirmauimus.
Cum enim in schemate genealogico Anhaltinæ stirpis, supra §. 188 producto,
tot Ottones et tot Abbones seu Adelbertos deprehendamus, verisimillimum
exinde erit, Abbonem atque Ottonen Principum eorum factores fuisse. Nunc de
cognatis corum id ipsum quoque ostendi et comprobari decet. Cum enim di-
CCC C xerimus

Ab anno
900 usque
916 re-
gnante
Hudo-
uuico

xerimus, per feminas descendisse Anhaltinos a duce Ostfalorum *Afcone*, probabiliter eapropter nomina quedam, que agnati illius ducis habuerunt, in gente Anhaltina supersitarunt. Duo ergo *Eisconer*, pater et filius, prodire videntur. Inter cognatos Anhaltina stirpis referendum esse ducem *Asig*, diximus. Idem de *Luitbario ac Notbrado* dicendum erit. Coniectamus enim, inter progenitores ducis Ostfalorum *Asig* quosdam existisse, qui nominibus eisdem infinges fuerunt. Atque ad hanc itabiliendam sententiam proderit multum Alfridi episcopi Monasteriensis *Vita S. Lutgeri*, quam nouimus infirmam Toin. I. S. R. B. Leibn. p. 85. seqq. Ex hac didicimus, paternum genus S. Lutgeri ita se habuisse:

Wursingus, vir nobilis inter gentem
Frefonum, floruit a 714-719. vx.
eius Adalgarda.

Nothgrimus,	IX. filie, quarum sex obiere virgines.	Thiatgrimus. Vxor eius Liasburch, filia Nothradi et Adelburge.
N. filia	Hildegrimus primus episcopus Halberst. † 827.	Herburg, monialis,
Hildegimus, episcopus Halberstadenis, vixit adhuc a. 888.	S. Lutgerus, primus episcopus Monaste- rienensis † 24. april. a 809.	N. filius
	Thiatgrimus, secundus episcopus Halbersta- denis † 840.	Gerfredus, episcopus Monasteriensis, S. Lutgeri successor † 839.

Ex hoc genealogico schemate primum apparet, auum paternum S. *Lutgeri* fuisse Frisium adelingum. Patet deinde ex eo, auum maternum eiusdem *Lut- geri* fuisse appellatum *Notbradum*. De hoc *Notbrado* non immerito queritur, quodnam ei fuerit natale solum? Adelingum eum fuisse æque ac *Wursingum*, probatissimum est. Aliam enim feminam ducere quam nobilem, eo tempore nobilibus permisum non erat. Femina Saxonica, que inuitu patre et tutore cuilibet nupsisset, omnes, quas habuit, facultates, perdidit, testante codice nostro *MScpto antiquarum legum Saxonum*. Fuisse autem *Notbradum*, auum maternum S. *Lutgeri*, Saxonem, atque auum paternum ducis Ostfalorum *Hessi* seu *Asig*, id videtur nobis verisimillimum. Primum enim Alfridus in *Vita S. Lutgeri* p. 86. seq. refert, auam *Liasburcham*, et matrem *Notbradi* fuisse a religione Christiana alienam, eamque mandata dedisse seruo de rapienda filia tunc nata de sinu matris, eaque, priusquam lac sugeret matris, necanda. Is enim fuit mos pagorum, vt, si filiam vel filium necare voluerint, prolem ante nutrimentum primum necarent. Quamvis vero id effectui datum non fuit, siquidem superueniens misericors mulier mel immisit ori iuuenulae. Ex eo non licuit, per gentilium morem necare *Liasburcham*. Sic ille. Nobis tamen videtur hoc ita in more positum fuisse Saxonibus, qui quidem furtum caballi capite, cedem vero nobilissimi viri pecunia, puniebant. Deinde ex Litanis Rythmicis, Vitam S. *Lutgeri* continentibus, quarum partem excerptam exhibet Leibnitius S. R. B. T. I. p. 110, patet, S. *Lutgerum monasterium Helmenstad fundasse de proprietate vel hereditate*. Idem refert *Annalista Saxo* T. I. Eccardi p. 374. Hanc proprietatem acquirere non potuit *Lutgerus* a patre suo *Thiatgrimo* vel suo auo *Wuringo*. Hi enim in terra Frisiorum erant nati ibique egerant diu vitam. A matre ergo sua, seu a cognato suo, hanc proprietatem seu hereditatem S. *Lutgerum* accepisse oportet. Cognatus ille videtur fuisse dux Ostfalorum *Hessi*. Huius pater erat *Hiddi*, vti iam supra demonstrauimus. Igitur, quantum coniectura adsequi licet, pater *Hiddi* fuit *Notbradus*, et *Liasburch* fuit dicti *Hiddoni* soror. Ex eo enim momento optime ratio reddi et explicari potest, vndenam *Lutgero* necessitudines et cogitationes de condendo apud Saxones in loco Helmenstad monasterio admotae et instillatae fuerint: et quam ob rem eius frater *Hildegrimus* primus creatus sit Halberstadenium episcopus. Cum enim cognati eius per vicinam regionem bona sua hereditaria haberent, optima occasio adfulgebat illis persuadendi, vt sua traderent praedia S. Stephano Halberstadeni. Apparet præterea ex illis momentis ratio, cur dux Ostfalorum *Hessi* le Carolo M. statim submisserit, et religionem Christianam fuerit amplexus. Si enim soror *Hiddi* fuit